

FÍKOVNÍK

05-06/2025
květen-červen
34. ROČNÍK

Odešel náš pastýř papež František

Jorge Mario Bergoglio, celému světu známý jako papež František, se vrátil do Otcova domu. I po prodělané nemoci, v níž byl podle svých slov dvakrát blízko smrti, přišla ta ranní zpráva nečekaně – a zabořila. Myslím, že dnes plakalo mnoho lidských srdcí. Srdce každého, komu ten usměvavý pán, jenž sám – a to už ve stáří – prošel velkou osobní proměnou, jakkoli vstoupil do života. Slovem. Úsměvem. Gestem.

Vyrovnat se s jeho smrtí nám naštěstí pomůže i ten zázračný fakt, že zemřel v čase Kristova vzkříšení, v nejposvátnějších chvílích, které se nám o velikonočním Triduu a během velikonočního Oktávu připomínají v obřadech, při nichž jsme i my ve svém vyznání víry říkali Bohu – v Tebe a Tobě, Pane, věřím. Věřím, že jsi Pánem nad životem a smrtí a že nikoho, kdo se objeví před tvou tváří, nepošleš pryč, ale obejměš a přivineš na své srdce, protože Ty, Pane, jsi Láska.

Čas vymezený pontifikátu papeže Františka se tedy uzavřel. Byl to čas bohatý a plný často nečekaných impulsů. Nejednou papež, který do Říma „přišel skoro až z konce světa“, šokoval svou bezprostředností a nekompromisními postoji. Před léty papež František pozval do Vatikánu zneprátelené politiky z Jižního Súdánu, kteří mezi sebou válčili, a prosil je o uzavření míru. Když před odletem stáli před Františkem, ten starý muž, který měl potíže s kyčlí, poklekl před prvním z nich a políbil mu boty. Těžce vstal a poklekl před druhým – ten si honem rukou čistil svršek bot... Všem v řadě toto gesto prokázal.

Byl na církevního představitele neobvykle otevřený k lidem na okraji a zároveň nijak nevybočoval v zásadních bioetických otázkách. Během svého pontifikátu vydal papež František dvě sociální encykliky, totiž *Laudato si'* a *Fratelli tutti*. Třetím dokumentem je posynodální exhortace *Amoris laetitia*.

Papež František byl mužem víry, kterou jsme byli zvyklí vídat u velkých církevních osobností. Byl mužem úsměvu, přátelství, úcty k rodině, ke své zemi, k lidem. Byl mužem velkých překvapení a statečnosti, která je dnes ve světě a v církvi třeba víc než kdy jindy. Jím promyšlená a promodlená obnova církve neměla vést ke znovuzavedení tuhé církevní štábní kultury, ale k vnímání církve jako domova, v jehož bezpečí a naději všichni lidé

kráčeji vstříc vykoupení. Synodální cesta církve, kterou jí vytknul, nezůstane jen epizodou, která by skončila s volbou nového papeže. Proměnu církve zdola už nikdo nezastaví.

„Koho miluješ, ten nezemře, protože žije v tobě.“ Můžeme číst u dona Antonia Mancusa, palermského kněze, jenž je – tak jak si papež František přál – cítit po ovcích, jejichž je pastýřem. Žádné naše drobné nesouhlasy a výhrady, které jsme mohli k papežovi mít v teologických či politických otázkách, jistě nepřehluší hlas církve a všech lidí dobré vůle, který od onoho rána říká v desítkách jazyků totéž: Děkujeme, Františku, byla radost žít v době, kdy jsi ty šel v čele církve a ukazoval směr. Kdy ses odvolával na Ježíše jako na svého přítele, který odpouští a miluje a k odpouštění a milování vybízí i nás. Kdys mnohokrát šel nejen proti těm, kteří chtěli přetvořit církev v muzeum a divadelní fundus, ale též proti svým vlastním názorům, které jsi časem upravit, změnil nebo nadobro opustil.

Papež František měl nemálo nepřátel ve vlastní církvi. Statečně nesl odpovědnost pastýře a unesl všechny pomluvy, podrazy i lichocení pokrytců.

Děkujeme Bohu i papeži Františkovi za jeho dobrý a odvážný život. Máme se – i podle jeho životního svědectví – radovat ze všeho pěkného v životě a sloužit druhým. Od toho tady jsme.

Papež František si získal naše srdce.

(z textů o papeži Františkovi)

o. Josef

Několik slov k biřmování

Začátkem letošního června nás čekají Svatodušní svátky, také zvané Letnice. Boží hod Svatodušní připadá na 8. června. Kolem těchto svátků, při kterých seslal Ježíš na apoštoly Ducha Svatého, se v katolické církvi často uděluje biřmování. Svátost biřmování je jednou ze sedmi svátostí a spolu se křtem a s eucharistií patří mezi svátosti, které uvádí člověka do plného křesťanského života. Tato svátost je uznávána a udělována také v Pravoslavné církvi, církvi Starokatolické a Církvi československé husitské.

Biřmování vtiskuje podle katolické nauky do duše člověka nezrušitelné znamení, a proto se stejně jako křest může přijmout pouze jedenkrát za život. Je to svátost ustanovená Ježíšem Kristem, jejímž prostřednictvím dostává biřmovaný od Boha pečeť daru Ducha Svatého. Svátost biřmování může přijmout každý pokřtěný člověk, který dosáhl věku užívání rozumu. Řádným udělovatelům svátosti biřmování je biskup, v případě nezbytné nutnosti může dát biskup povolení udělovat biřmování i kněžím. Udělování biřmování se uskutečňuje prostřednictvím pomazání olejem (křížmem) na čelo, spolu s vkládáním rukou

udělovatele svátosti a slovy: „(jméno) přijmi pečeť daru Ducha Svatého“. Každý biřmovanec si pro tento případ může vybrat jméno nějakého svého vzoru, kterého chce ve svém dalším životě následovat. Tímto jménem také udělovatel svátosti biřmovance osloví a zároveň mu udělí symbolický políček (dotkne se rukou jeho tváře), kterým mu připomíná, že má být připraven pro svou víru i trpět. Biřmovanec si také pro přijetí této svátosti volí někoho jako svého kmotra, který jej při udělení svátosti drží za rameno a má mu být nápomocen v jeho dalším duchovním životě.

Mysleme tedy také ve svých modlitbách na biřmovance z naší farnosti, ať jim dar Ducha Svatého ukáže jejich správnou cestu životem.

Jaromír Taliř

Rozhovor z farní kavárny

Tábory tzv. Chaloupky mají u Salesiánů v Českých Budějovicích dlouholetou tradici. O tom, jak se proměnily, co nabízí a v čem jsou jedinečné a nejen o tom si dnes budu povídat s Veronikou Formánkovou, vedoucí PR (public relations) střediska.

Veroniko ahoj, děkuji ti moc, že jsi dorazila. Rád bych se tě na začátek zeptal, jaká je historie Chaloupek a v čem jsou v současnosti jiné?

Salesiánské chaloupky mají u nás v Českých Budějovicích dlouhou tradici – první se začaly konat už začátkem 90. let. Vyrostly z přirozené touhy mladých lidí trávit prázdniny spolu, v přírodě, aktivně a s vírou.

Dnes se Chaloupky posunuly – program je promyšlený, vedený zkušeným týmem vedoucích a zároveň se pořád držíme základu: nabídnout dětem bezpečné prostředí, kde mohou růst, objevovat svět, prožívat přátelství a zábavu bez mobilů, v přírodě a v partě lidí, na které se mohou spolehnout.

Proč se u Salesiánů říká táborům Chaloupky?

Termín „Chaloupky“ má u salesiánů hlubší význam než pouhé označení pro letní

tábor. Vychází z tradice jednoduchého a komunitního způsobu života, který se snažíme dětem zprostředkovat – malá skupina, rodinné prostředí...

Co všechno mohou děti na salesiánských Chaloupkách zažít, na co se mohou těšit?

Každá Chaloupka má své vlastní téma. Tábořem děti provází celotábořová hra. Každý den je plný dobrodružství – od sportovních turnajů přes tvořivé dílny až po noční bojovky a táboráky se zpěvem. Samozřejmostí je kvalitní strava a zkušený tým vedoucích, kteří procházejí odborným školením a mají dlouholetou praxi v práci s dětmi.

Čím se Salesiánské Chaloupky odlišují od konkurence, proč by si rodiče měli vybrat zrovna vás?

Velmi důležité je pro nás zajištění rodinného prostředí, čemuž odpovídá menší počet účastníků. Nabízíme tábory pro užší věkové skupiny, kde si děti snáze najdou vrstevníky, tak i pro širší věkové rozpětí, aby mohli sourozenci nebo kamarádi jet společně.

Na našich táborech vytváříme přátelské a respektující prostředí, kde si každé dítě může najít své místo, ať už má s vírou zkušenost, nebo ne. Do programu přirozeně zapojujeme i prvky duchovního rozvoje, které jsou nabízeny dobrovolně a otevřeně. Naším cílem je, aby se děti mohly inspirovat hodnotami, jako jsou přátelství, respekt a vzájemná pomoc, ať už jsou věřící, nebo se s vírou dosud nesetkaly.

Přesuneme se ke kroužkům. Mohla bys prozradit, jestli jsou na příští sezónu nachystané nějaké novinky?

Novinky na další sezónu plánujeme, ale v tuto chvíli je nedokážu blíže specifikovat. Doporučuji proto sledovat naše sociální sítě, kde budeme vše postupně představovat. Přihlašování na kroužky začíná už 2.6. Momentálně patří mezi nejoblíbenější kroužky robotika, lezení na stěně a mezi děvčaty je velmi populární kroužek mažoretek, pomponů a aerobiku.

Jak je to s přihlašováním na kroužky, chaloupky, kde a jak se mohou farníci přihlásit?

Přihlašování probíhá přes náš přihlašovací systém **ESAL**, kde si jednoduše zájemci

vyberou aktivitu a zapíší se do ní.

V případě potřeby je možné kontaktovat:

Hanu Laschovou - tábory (tel. 731 625 955, hana.laschova@sasmcb.cz) nebo

Kateřinu Tintěrovou - kroužky (tel. 733 741 521, katerina.tinterova@sasmcb.cz)

Chtěla bys závěrem ještě něco dodat?

Budeme moc rádi, když se podíváte na naši konkrétní nabídku táborů i kroužků. V nabídce najdete celou řadu tematicky zaměřených jak příměstských, tak pobytových táborů. Zároveň nás můžete sledovat na našich sociálních sítích (Facebooku a Instagramu), kde zveřejňujeme všechny aktuality, akce, nabídky.

Veroniko, moc ti děkuji za tvůj a bude se těšit někdy příště.

Mockrát děkuji za pozvání a přeji hezký den.

Toto byl další rozhovor z farní kavárny. Pokud máte nápad na člověka na rozhovor do Fíkovníku, nebo byste se chtěli přidat do naší redakce, napište na
farnifikovnikcb@centrum.cz.

Vojtěch Janoušek

1.3. Farní karneval

2.3. Animovaná mše pro děti na KC

15.3. Postní duchovní obnova farnosti

16.3. Setkání rodin s dětmi

24.3. Návštěva žáků ZŠ v našem kostele

30.3. Sezona farního hokeje skončila

6.4. Křížová cesta rodin ve Lhenicích

12.4. Neznámá mučednice sv. Dobroslava

14.4. Víkendovka 10+ na Kvildě

18.4. Velkopáteční křížová cesta na Kluka

26.4. Víkendovka pro maminky a syny

26.4. Festival UNITED city 2025

26.4. Víkendovka 12+ na Kvildě

27.4. Oslava našeho patrona sv. Vojtěcha

Výklad mše svaté na pokračování

Úkon kajícínosti

Není v tom pokrytectví, když člověk přede mší svatou jde ke zpovědi, ve svátosti smíření jsou mu odpuštěny hříchy a za pár okamžiků po tom při mši se má bít v prsa a znovu říkat: „Je to má vina, má veliká vina?“ Není, protože úkonu kajícínosti se můžeme upřímně účastnit opravdu při každé bohoslužbě, protože před Bohem nikdy nestojíme jako někdo, kdo může říct: Nepotřebuji tvé milosrdenství, nejsem hříšníkem.

Chvilé ticha, které je také důležitou součástí tohoto prvku, neslouží k tomu, abychom v duchu vyjmenovávali své poklesky za uplynulý týden. To by bezprostředně po zpovědi opravdu nedávalo smysl. Účelem krátké chvíle ticha je usebrání, uvědomění si, že před Boha vždy předstupujeme jako ti, kdo se bez jeho milosrdenství neobejdou.

S tímto postojem křesťané ve starověku začínali každou ranní i večerní modlitbu. Dělali to tak, že na úvod ranních i večerních modliteb zařadili kající žalmy. Irští mniši tuto skutečnost v raném středověku uchopili ještě jinak. Před první ranní modlitbou říkali jeden druhému: „Vyznávám se Pánu a tobě, bratře, že jsem zhřešil myšlením, slovy i skutky. Proto tě prosím, modli se za mě.“ Odpověď: „Všemohoucí Bůh ať se nad tebou smiluje, ať ti odpustí všechny hříchy...a dovede tě do života věčného.“ Je to i v listě sv. Jakuba (5,16): „Vyznávejte se tedy vzájemně ze svých hříchů, modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni.“

Náš úkon kajícínosti tedy do mše přeskočil z mnišské ranní modlitby, což se stalo nejprve v 10. století ve Francii, později ve 12. století v Římě. Po dlouhá staletí to byl soukromý dialog mezi knězem a ministranty, až svatý papež Pavel VI. Ve 20. století rozhodl, že jej mají říkat všichni, kdo jsou na bohoslužbě.

Když v úkonu kajícínosti vyznáváme hříchy, bijeme se v prsa a napodobujeme tak příklad celníka, který se bil v prsa a říkal: „Bože, buď milostiv mně hříšnému!“ V gestu bití v prsa lze rozlišit tři věci: úder, zvuk a rytmus. Tím se naznačují tři věci, které jsou nezbytné při opravdovém pokání: zkroušenost srdce, vyznání ústy a náprava skutky. To proto, že hřešíme trojím způsobem: myšlením, slovy i skutky (Vilém Durand, 13. století).

Ještě je třeba připomenout, že ve mši svaté se za odpuštění hříchů prosí několikrát. V bohoslužbě slova, jáhen nebo kněz při políbení evangeliáře říká: Radostná Boží zvěst ať nás očistí od hříchů; při přípravě darů se kněz modlí: Smyj ze mě, Bože mou nepravost; před přijímáním všichni volají: Odpust nám naše viny.

Úkon kajícínosti nás chce připravit na to, že celá mše svatá je velkou pomocí v boji s hříchem.

o. Milan

Druhý vatikánský koncil

V prosinci letošního roku uplyne 60 let od ukončení II. vatikánského koncilu, shromáždění katolických a dalších křesťanských představitelů z celého světa, které přineslo do naší církve řadu změn, a hlavně mělo přinést přiblížení Kristova učení dnešnímu světu. Pokusím se ve dvou částech přiblížit přípravu, průběh a význam této události. První část bude věnována okolnostem předcházejícím svolání koncilu a jeho začátku, druhá průběhu a přijatým dokumentům.

Samo označení „Druhý vatikánský koncil“ připomíná, že v roce 1868 byl do Vatikánu svolán papežem Piem IX I. vatikánský koncil, který však byl po dvou letech odročen v důsledku zániku papežského státu. V roce 1870 bylo dokončeno sjednocení Itálie, která anektovala bývalý papežský stát. Z papeže se stal tak zvaný „Vatikánský vězeň“ a tento stav trval až do přijetí tzv. Lateránských dohod v roce 1929, kdy vznikl městský stát Vatikán. I. vatikánský koncil byl významný přijetím dogma o papežské neomylnosti ve věcech víry a mravů, když papež mluví tzv. „ex cathedra“. To vedlo k odtržení několika německých biskupů a založení Starokatolické církve. Prvního vatikánského koncilu se také účastnil českobudějovický biskup Jan Valerián Jirsík, který pro uvedené dogma nehlasoval, ale nakonec je přijal. Formálně byl I. vatikánský koncil ukončen až v roce 1960.

Druhá světová válka přinesla celou řadu společenských změn. Velká část katolíků se ocitla pod vlivem marxisticky orientovaných států, řada biskupů v západních zemích volala po větší ekumenické otevřenosti. V roce 1958 zemřel papež Pius XII, který již v průběhu svého pontifikátu chtěl navázat na odročený I. vatikánský koncil. Téhož roku zvolila konkláve novým papežem benátského patriarchu Roncalliho, který přijal jméno Jan XXIII. Jan XXIII, kterému bylo v době zvolení 77 let, a nebyl příliš zdrav, uvádí, že myšlenka svolání koncilu jej napadla již v lednu 1959. Vždy měl na mysli ekumenický koncil, jehož cílem měla být obnova a větší srozumitelnost učení církve tak, aby církev měla co říct dnešnímu světu. V lednu 1959 byl veřejně oznámen úmysl svolat koncil a tato zpráva vyvolala ve světě velikou pozornost a někde i nadšení. To však nesdílela většina kuriálních kardinálů, kteří se obávali možného přizpůsobování církevního učení duchu doby a také možné ztráty svého vlivu. Přesto byly zahájeny přípravné práce, bylo ustaveno deset komisí pro přípravu dokumentů, zvolen název „Druhý vatikánský koncil“ a stanoveno, že jednacím jazykem koncilu bude latina. V komisích měli většinu členové římské kurie, kteří vzhledem ke zdravotnímu stavu a stáří Jana XXIII hráli o čas v důvěře, že ten vše vyřeší. Přesto se podařilo apoštolskou konstitucí z 25. prosince 1961 svolat koncil na příští rok a později bylo stanoveno jeho zahájení na 11. října 1962. Přestože se jednalo o koncil katolické církve, byli pozváni jako pozorovatelé delegáti dalších křesťanských církví. Zastoupena byla anglikánská církev, evangelická církev, zástupci ekumenické rady církví a moskevský patriarchát Pravoslavné církve. Pozvání v té době nepřijal zástupce řecké ortodoxní církve Athenagoras. Tito zástupci měli přístup ke všem informacím o jednání i projednávaným textům a prostřednictvím delegátů mohli jednání koncilu ovlivňovat. Již účast zmíněných zástupců napovídá, že toto opatření, v dřívějších koncilech nemyslitelné, ukazuje na to, že koncil myslí ekumenismus velmi vážně.

pokračování v příštím čísle Fíkovníku

Jaromír Talíř

Ze života naší farnosti

- 1.3. Natálie Beková (křest)
- 10.3. Lucie Anežka Gráfová (křest)
- 16.3. Pavla Mezerová (sv. nemocných)
- 18.3. Marie Kučerová (sv. nemocných)
- 21.3. Štefan Boháč (sv. nemocných)
- 23.3. Noemi Müllerová (sv. nemocných)
- 27.3. Antonín Adam Sojka (křest)
- 27.3. Vincent Václav Sojka (křest)
- 29.3. Tiffany Princes Punáková (křest)
- 1.4. Ema Červáková (sv. nemocných)
- 1.4. DD Máj – 26 farníků (sv. nemocných)
- 13.4. DD Hvízdal – 20 farníků (sv. nemocných)
- 17.4. Emil Polhoš (pohřeb)
- 18.4. p. Smrčka (sv. nemocných)

Nedělní dětské katecheze

- 4. 5. mše svatá pro mládež
- 11. 5. společné kázání v kostele
- 18. 5. mše svatá pro děti
- 25. 5. katecheze pro 3 skupiny dětí
- 1. 6. mše svatá pro mládež
- 8. 6. společné kázání v kostele
- 15. 6. společné kázání v kostele
- 22. 6. společné kázání v kostele
- 29. 6. katecheze pro 3 skupiny dětí

Kalendář květen - červen 2025

4.5.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro mládež
5.5.	19:00 h	fara u sv. Vojtěcha, ekonomická rada farnosti
7.5.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
18.5.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro děti
20.5.	19:00 h	kostel sv. Vojtěcha, benefiční koncert pro Středisko
23.5.	18:55 – 23:00 h	kostel sv. Vojtěcha, noc kostelů 2025
23.-25.5.	Štěkeň, Apalucha	
31.5.	14:00 h	děkovná bohoslužba pro hospic Ledax
1.6.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro mládež
4.6.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
8.6.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, 1. svaté přijímání dětí
14.6.	Písek, diecézní pouť	
15.6.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, biřmování
16.6.	19:00 h	fara u sv. Vojtěcha, pastorační rada farnosti
28.6.	10:00 h	katedrála, jáhenské svěcení Lukáše Houšky
7.9.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, žehnání školákům a studentům

Hospodaření farnosti březen - duben 2025

Příjmy ze sbírek a darů: 198.980,- Kč ze sbírek (včetně účelových sbírek na setkání mládeže, Svatou zemi a na opravu našeho kostela ve výši celkem 95.074,- Kč) a z darů 31.844,- Kč. Výdaje na energie a nájemné, bohoslužebné potřeby, mikrofon, služby, náradí, krytky do lavic, úklidové prostředky, tiskoviny, knihy a kancelářské potřeby, celkem 175.279,- Kč.

upřímně Pán Bůh zaplať.

Diecézní pouť rodin

Pouť se uskuteční v sobotu 14. června v Písku. Na programu bude mj. interaktivní přednáška Mgr. Martina Furstové o efektivní komunikaci nejen v rodině, společná modlitba růžence, rozhovor s manželi Maštálkovými na téma: I rodiče jsou lidi!

Dále teátr Pavla Šmída, společná mše svatá a závěrečné požehnání. Bude zde také samostatný program pro děti.

Noc kostelů 2025

V pátek 23. května se po celé České republice opět otevřou brány kostelů a modliteben v rámci oblíbené akce Noc kostelů. Letošní ročník slibuje bohatý program, zaměřený na důležité téma – naděje. Bude plný hudby, prohlídek, výstav a duchovních zážitků pro všechny generace. I v našem kostele proběhne program, který začne v 18:55 hod vyzváním zvonů, a potrvá až do 23 hod. Na programu budou mj. prohlídky kostela a věže s doprovodem, dětský koutek, kafe s otcem Josefem, cesta za světlem, možnost posezení v tichu s poslechem hudby, a také slovo na cestu.

Důležité události pro naši farnost

V červnu nás čekají 3 důležité události – v **neděli 8. června** bude v naší farnosti slavnost Prvního svatého přijímání, kdy přistoupí poprvé k oltáři Páně 11 dětí. A o týden později, v **neděli 15. června** bude slavnost biřmování, kdy 12 našich věřících, především mladých lidí, přijme tuto svátost v našem kostele sv. Vojtěcha. Na **konci června** nás pak čeká jáhenské svěcení našeho farníka Lukáše Houšky.

Jáhenské svěcení Lukáše Houšky

Naše farnost před letními prázdninami bude prožívat velkou slavnost. V **sobotu 28. června v 10 hod** bude v katedrále z rukou sídelního biskupa o. Vlastimila Kročila přijímat jáhenské svěcení náš farník bohoslovec Lukáš Houška. Na slavnost srdečně zveme, a myslíme na něho ve svých modlitbách.